

Spm. nr. S 265

Til *arbejdsministeren* (14/11 84) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Mener ministeren, at det burde være en ret for gravide at kunne sige nej til at arbejde ved skærmterminaler?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen er der flere gravide kvinder, der har aborteret på grund af deres arbejde ved skærmterminaler.

Det har medført, at der i flere kommuner er indgået aftaler om, at gravide kan slippe for dette arbejde.

Ligeledes er der i Canada udsendt pjecer om farerne ved skærmterminaler.

Svar (21/11 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg kan oplyse, at kvinder allerede efter gældende regler kan opnå fritagelse fra arbejde, der skønnes at medføre risiko for fosteret (lov om dagpenge ved sygdom og fødsel § 33, stk. 5). I øvrigt kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål nr. 57 af 18. juni 1984 fra folketingets arbejdsmarkedsudvalg.

For så vidt angår arbejde med skærmterminaler kan jeg på baggrund af en udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet imidlertid oplyse, at spontane aborter er hyppigt forekommende, og da mange kvinder dagligt arbejder ved skærmterminaler, ser man ofte abort hos flere kvinder på samme arbejdsplads.

Det skønnes, at mindst halvdelen af alle graviditeter ender med spontan abort. Langt de fleste aborter sker før uge 11, dvs. ofte så tidligt, at graviditeten ikke er erkendt af kvinden. Her i landet skønnes det, at ca. 15 pct. af alle erkendte graviditeter går spontant til grunde, og kun 10 pct. af disse gravide indlægges på hospital.

Da tilfældene imidlertid ikke optræder regelmæssigt, kan der opstå ophobninger. I en ny nordisk oversigt påvises det statistisk, at sådanne ophobninger meget vel kan forklares som tilfældigheder. Offentligheden får imidlertid snarere kendskab til de grupper, hvor der er sket en ophobning, end til de grupper, hvor aborthyppigheden er mindre end gennemsnittet.

En canadisk undersøgelse omfattende ca. 14.700 kvinder har fundet en sammenhæng mellem skærmarbejde og en øget abortrisiko. Resultaternes gyldighed er imidlertid blevet betvivlet fra flere sider, også af studiens egne forfattere, på grund af metodiske problemer. En række igangværende epidemiologiske studier i Finland, Sverige, USA og Canada vil antagelig medvirke til en nærmere afklaring af problemet.

Direktoratet for arbejdstilsynet følger nøje den videre udvikling på området og udsender om kort tid et notat om den nuværende viden om sammenhængen mellem skærmarbejde og abortrisiko.

Der er imidlertid efter direktoratets opfattelse på baggrund af ovennævnte viden indtil videre ikke grundlag for at fritage gravide for arbejde ved skærmterminaler.

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 266

Til *arbejdsministeren* (14/11 84) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvad er baggrunden for, at arbejdsmiljøfonden har afslået en bevilling på 600.000 kr. til en undersøgelse af skærmterminaler og abortrisiko?«

Begrundelse

Formanden for HK-Århus udtaler, at der efterhånden er stor frygt hos de ansatte, der arbejder ved skærmterminaler, eftersom mellem hver femte og hver tiende graviditet ender med abort.

Svar (21/11 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Direktoratet for arbejdstilsynet har oplyst følgende:

»Arbejdsmedicinsk klinik ved Århus universitet har søgt arbejdsmiljøfonden om 350.000 kr. til et projekt, der har til formål på længere sigt at afklare, om der er en sammenhæng mellem arbejde ved skærmterminaler og unormale svangerskabsforløb.

Arbejdsmiljøfonden har afslået ansøgningen, dels fordi Nordisk Embedsmandskomité for Arbejdsmiljøspørgsmål har en rapport om skærmterminaler på vej, hvor også abortrisikoen er taget op, dels fordi arbejds-